

Já tě dívko dávno znám

Jakub Smolík

Do snů proniká
Když do nocí se lidé stráci
To když padá déžď
A já se v duchu ptám kde jí potkat smím.
V srdci mám známou tvář
Když usínám se mi zdáva
Že ji vlastně znám že já už vím
že s nocí vstoupí ke mně dál.

R: Já Tě dívko dávno znám
Znám Tě dlouho ze svých snů
Pokaždé když chci se ptát zmizíš jako mnohokrát
Do rána dalších dnů
Já Tě dívko dávno znám
Teď tu stojíš, já mlčím
V srdci chráním tvoji tvář
Ten tvůj pohled který máš
Když k ránu unikáš

Řeklas lásko musím jít
Tak spomínej zas se ti vrátím
Toho rána když se opět do dne probudíš
Nebudeš už sám
Dnes už to lásko dobře vím
To o tobě se mi sen zdáva
Já Tě v srdci nosím a víc Tě nepustím
Když ze sna procitám

R: Já Tě dívko...

V srdci chráním tvoji tvář
Ten tvůj pohled který máš
I teď když zůstáváš